

Bilag 5.

Fællesrepræsentationen for
danske Funktionærforeninger.

København, Februar 1938.

Til Folketingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om individuelle
Arbejdsaftaler.

Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger, der omfatter Organisationer, hvis Medlemmer er Ingeniører, Konstruktører, Tegnere, Maskinmestre og Arbejdsledere i de forskellige Fag inden for Industri og Haandværk, har med Tilfredshed set, at Rigsdagen ved Behandling af „Forslag til Lov om individuelle Arbejdsaftaler“ beskæftiger sig med Funktionærernes specielle Interesser, hvad ikke har været Tilfældet før paa lignende Maade, som man har varetaget andre Samfundsklassers Forhold.

Men selv om vi anerkender Fremsettelsen af Lovforslaget, er der dog forskellige Ændringer, som vi formener bør foretages, inden det ophøjes til Lov, idet denne jo bliver en Slags Funktionærgrundlov, der fastlægger de sociale Forhold paa saa godt som alle Omraader for denne Stand.

Vi har derfor tilladt os at foreslaa forskellige Ændringer og vedlægger et Udkast til Lovforslaget med disse indføjede, men henleder Opmærksomheden paa, at vi kun har beskæftiget os med Lovforslaget som gældende for Funktionærer og derfor intet foreslaar vedrørende de i § 6. c. og d. nævnte Stillinger. Vedrørende et Spørgsmaal, hvis Løsning vi tillægger den største Betydning — Pensionsspørgsmaalet —, har vi dog intet Ændringsforslag stillet, men overladt dette til det ærede Udvalg, som vi haaber vil imødekomme vore Henstillinger.

Inden for Funktionærstanden har Pensionstanken altid været levende. Enkelte Funktionærforeninger er oprindelig stiftet som Pensions- og Enkekasser, og de fleste med Alder- og Enkeunderstøttelse som et af Hovedformaalene. Da Opgaven var for svær for Funktionærerne alene at løse, traadte Arbejdsgiverne til, og en hel Række større og mindre Virksomheder har oprettet Pensionskasser for deres Funktionærer. Man er paa den sikre Side, naar man anslaaer de Summer, der er bundne til Dækning af Pensionerne, til mindst 125 Mill. Kr. Senere er oprettet Pensionsforsikringsanstalter, og andre Forsikringsselskaber har optaget Pensionsforsikring som en Gren af deres Virksomhed, saaledes at mange Tusind Funktionærer er inde under en Pensionsordning, hvor Arbejdsgiver og Funktionær som Regel hver betaler den halve Præmie. For de private Pensionskassers Vedkommende er Pensionsretten knyttet til Virksomheden, medens Policen i Pensionsforsikringsanstalterne følger den forsikrede fra Plads til Plads, hvilket sidste er et stort Gode.

Da en stor Del af Arbejdsgiverne imidlertid ikke har deres Funktionærer pensionsforsikrede, vilde det være formaalstjenligt, om det i en Lov som den, Forslaget tager Sigte paa, blev fastslaaet, at alle Funktionærer skulde være pensionsforsikrede, saaledes at de altid var sikre paa, at deres Forsikring blev opretholdt.

For Stat og Kommuner vilde en saadan Bestemmelse betyde en Udgiftslettelse, men til Gengæld var det rimeligt, at Funktionærerne, som sammen med deres Principaler bringer store Ofre, og som desuden gennem Skatten maa betale